

Čas lásky

Během setkání s mládeží (tou mladší a opravdu úžasně „živou“) jsme se zabývali tématem času. Na začátku zazněl úryvek z knihy Kazatel: Všechno má svou dobu, každá činnost pod sluncem má svůj čas. Je čas k narození i čas k umírání, čas k sázení i čas ke sklizení zasetého. Je čas k zabíjení i čas k léčení, čas k boření i čas ke stavění. Je čas k pláči i čas k smíchu, čas k nářku i čas k tanci...

(Kaz 3, 1–4)

Potom nám Klára (vedoucí spolča) položila několik otázek, na které jsme se snažili odpovědět. Jak prožíváme svůj čas? Čemu ho věnujeme? Využíváme ho správně? K čemu bychom ho potřebovali více? Kolik času věnujeme vztahu s Bohem? Jsme ochotní věnovat ho i vztahům s lidmi?

Odpovědi byly různé a asi si je již ani přesně nepamätujeme, ale to nejpodstatnější v nás zůstane: čas je nádherným Božím darem, který chceme dobře využít.

V jednom svém kázání kardinál Stefan Wyszyński, který byl 12. 9. 2021 blahořečen, prohlásil: „Lidé říkají: ‘Čas, to jsou peníze’, a já vám říkám: ‘Čas, to je láska.’“

V listopadu to každý rok zakoušíme velmi výrazně. Právě prožíváme čas, kdy v modlitbě spolu s celou církví zahrneme naší láskou všechny, kteří od nás již odešli. Můžeme a chceme zase

zakusit, že naše láska k těm, kteří překročili hranici pozemské smrti, neskončila, že oni skutečně žijí, a to ne pouze v našich vzpomínkách, ale v Bohu, v tom, který je Láska a který má pro nás všechny svůj věčný neomezený „čas“.

Kéž je listopad pro každého z nás měsícem modlitby, kterou vyjádříme víru v tuto nekonečnou Lásku. Kéž dokážeme tento čas – jak to chtěl nový polský blahoslavený – proměnit v lásku.

+ P. Kryštof Skibiński
Foto Č&V/ Petr Nedoma

*Je čas k sázení
i čas ke sklizení zasetého*

Opakování z loňska?

„Bratři a sestry, situace se kolem koronavirové infekce stále mění a v době, kdy píšete tyto řádky, i dramaturgizuje.“ Touto větou jsem začal své Krátké slovo v loňském listopadovém Věstníku, v době nárůstu počtu nakažených a nemocných a uzávěry země. Myslím, že je aktuální i letos. Co jsme tušili, se naplňuje, do voleb bylo ticho a hned následující týden prudce přibýlo nepříznivých prognóz a silných prohlášení. Opět hrozí rozdělení a stoupající nevraživost mezi lidmi. A tak mohu i dál citovat svůj loňský příspěvek: „Co s tím můžeme udělat? Být laskavější, když má někdo jiný názor. Neukazovat pořád na druhé, ale sami se snažit být oh-

leduplní, a přitom ne ustrašení. A my věřící se zamyslet: Jak pracuji s otázkou nemoci a smrti v životě mém a mých blízkých? Neodsouval jsem ji celý život kamsi do kouta a nezahláňel? Skutečně věřím v Ježíše Krista, Pána života a smrti? Skutečně věřím, že ho mohu vtáhnout do aktuálního dění, a to nejen ve společnosti, ale i u mne doma? A co chození do kostela a hlášení se k víře? Byla to jenom kratochvíle v dobách hojnosti, nebo je to živý pramen, z kterého čerpám stále?“ Věřím, že s Boží pomocí a vzájemnou podporou zvládneme i letošní zimu.

K tomu přeji a vyprošuji dostatek sil!

P. Jiří Korda

Z pastorační rady

Říjnové zasedání rady bylo první v tomto školním roce. Nejdříve jsme se pozdravili s naším novým panem kaplanem paterem Kryštofem Skibińským, který se hned projevil jako pravý fran-tiškáň. Šel totiž hned všem vařit čaj.

Začali jsme reflexí uplynulého období. Poutní slavnost s otcem nunciem a pouť otců a dětí na Sázavu, které se zúčastnilo deset tatíňků a více než dvacíťka dětí, proběhly velmi dobře.

Dále jsme řešili dětské chaloupky. Starším kamarádům, ať už se starali o mladší, nebo vařili, patří veliké díky!

Seznámil jsem členy rady s některými podněty z řad rodičů i s výsledky letošní reflexe pobytu, kterou provádím se staršími kamarády krátce po jeho skončení. Petr Křížek a Jiří Šárka budou kontaktovat salesiána patera

Boštíka s prosbou o pomoc při systematické formaci starších kamarádů. Byli bychom totiž rádi, aby se jim dostalo zkušeností pedagogicky vzdělaných, zkušených a víru žijících vedoucích. Novinkou od příštího roku bude i účast kněze pokud možno po celou dobu chaloupek. A to jak z důvodu podpory a dohledu, tak zajišťování duchovního programu. Příští chaloupky se uskuteční opět v Rokytnici nad Jizerou.

Školní rok jsme zahájili mimo jiné Lhoteckým během. Děkujeme manželům Burdovým a všem jejich pomocníkům za organizaci této náročnej akce!

Výuky náboženství a společenství mládeže jsme s ohledem na možné opakování loňského scénáře zavírání vyučování začali dříve.

Rada dále děkuje zvláště Petrovi Křížkovi a Jiřímu Šárkovi za dozor a koordinaci rekonstrukce bytu v Braníku, který patří farnosti. Připomínám, že byt je pronajímán.

Rada byla dále seznámena se stavem přípravy Centra Lhotka, konkrétně s tím, jak probíhá snaha našich odpůr-

ců zhatit naše plány žádostí, aby náš kostel byl prohlášen kulturní památkou, a jaké kroky jsme učinili my. S výsledným rozhodnutím ministerstva vás pak pochopitelně seznámím.

Nakonec jsem se podělil o své osobní úvahy. Ty najdete níže na s. 5

P. Jiří Korda

STAV ÚČTU K PROJEKTU CENTRUM LHOTKA sledujte na <https://centrumlhotka.cz>. V září 2021 se na všech účtech na stavbu vybralo 192 554 Kč. Všem dárcům děkujeme. Každou první neděli v měsíci je mše sv. v 10 h obětována za podporovatele projektu.

KRÁTCE

- **Svátost křtu** přijal Tadeáš Jiří Benjamín.
- Na **náboženství** se v letošním školním roce přihlásilo celkem 68 předškoláků a dětí z 1. stupně ZŠ.
- Ve farnosti se scházejí dvě **společnosti mládeže** v počtu okolo 30.
- Mše svaté v první dva listopadové svátky (na slavnost všech svatých a na tzv. dušičky) budou **v pondělí 1. 11.** v 8.00 a 18.30, **v úterý 2. 11.** v 8.00, v 9.15 (maminky s malými dětmi) a v 18.30.
- Podmínky pro získání plnomocných odpustků pro duše v očištění jsou následující:
 - (1) daný den přijmout eucharistii,
 - (2) navštívit hřbitov a zbožně se pomodlit za zemřelé,
 - (3) pomodlit se na úmysl Svatého otce,
 - (4) v okruhu těchto dní vykonat svatou zpověď.
- **Posvícení budeme slavit v neděli 7. listopadu**, hlavním celebrantem mše sv. v 10.00 bude otec Kryštof Skiřínski.

Výzva redakce k rubrice KRÁTCE

Milí farníci, v rubrice KRÁTCE jsou pravidelně zprávy o úmrtích našich spolufarníků. Prosíme ty, kdo zemřelého znali, aby o něm napsali do Věstníku pár slov. Např. čím byl, odkud pocházel, jakou měl rodinu apod. Je škoda, když ani nevíme, o kom v rubrice KRÁTCE čteme. Často se z kostela známe jen od vidění a se jménem si ho nespojíme.

(red.)

Pozvání biskupů k synodálnímu procesu

Drahé sestry a drazí bratři! Celá církev se v těchto dnech vydává na společnou cestu, aby zakusila synodalitu. Slovo synoda znamená doslova „společně na cestě“. Jde o nový impuls papeže Františka a jeho spolupracovníků, abychom my všichni znovu objevili své místo ve společenství církve, aktivně se podíleli na jejím životě a usilovali o naplnění poslání církve.

Od neděle 17. října 2021 začíná v každé diecézi na celém světě první fáze synody 2021–2023, která má formu naslouchání Božímu lidu v jeho celku. Chceme i v našich diecézích a exarchátu vykročit společně a necháme se vést

Duchem Svatým, který vytváří jednotu v různorodosti. Celá tato společná cesta je cestou učedníků, kteří následují Krista a vydávají svědectví o Bohu. Je také cestou, kterou se vydáváme k sobě navzájem, abychom si naslouchali, chápali se, měli účast na těžkostech, dělili se o radosti. Do synodálního procesu jsou přizváni i lidé jiných křesťanských církví, jiných náboženství i ti, kdo v Boha zatím nevěří.

Při zahajovací mši svaté v neděli 17. října v katedrálách, stejně jako ve farních kostelích po všech našich diecézích a exarchátu, budeme vzývat Ducha Svatého a prosit ho, aby nám ukázal správnou cestu, po které se máme vydat.

K samotnému setkávání ve skupinkách v rámci farností a jiných pasto-

račních celků je určeno deset témat, z nichž je možno si vybrat. Pro každou diecézi je ustanoven diecézní koordinátor (v naší arcidiecézi P. Mgr. Ing. Michal Němeček), který bude v kontaktu s koordinátory na úrovni farností, pro které zprostředkuje materiály a poskytne základní informace. Vy-

bízíme každého z vás, abyste se ve spolupráci s duchovním správcem a koordinátory ve farnostech zapojili do této společné cesty. V první řadě modlitbou, pak nasloucháním a následně vzájemným sdílením. My všichni máme spoluzodpovědnost za církev!

Synodální proces v diecézích trvá jen pár měsíců, již v únoru 2022

se mají zpracovávat podněty ze synodálních skupinek ve farnostech a z jiných pastoračních celků. Těmi se pak budou zabývat zástupci na celonárodní a kontinentální úrovni. Završením této cesty pak bude zasedání vlastní biskupské synody v Římě, které je plánováno na podzim 2023, a účastníci synody se na něm budou shromážděnými podněty zabývat.

Již nyní vám všem děkujeme za váš aktivní přístup, kterým můžete přispět ke společnému dobru. Svatý apoštol Pavel nás k tomu povzbuzuje slovy: „Projevy Ducha jsou dány každému k tomu, aby mohl být užitečný“ (1 Kor 12,7).

V Praze 5. října 2021

Vaši čeští a moravští biskupové

*Biskupský znak
Mons. Zdenka Wasserbauera*

Arcidiecéze se připojuje k výzvě papeže Františka

V neděli 17. 10. 2021 otevřel v pražské katedrále biskup Karel Herbst bohoslužbou diecézní část synody.

V průběhu října bude ustavena koordinační skupina, která pomůže připravovat materiály, články a také zkusí připravit farní koordinátory.

Základní dokumenty připravené generálním sekretářem biskupské synody a další informace, podněty a pokyny najdeme na webu arcibiskupství na webové stránce **Synoda 2021–2023**

(1) <https://pastorace.apha.cz/pastorace/synoda-2021-2023-rozcestnik>

(2) www.youtube.com/watch?v=ORpEFQ3OCUI&list=UUd4PQuLcF76lpOpNGAKywhA&index=3

ROZCESTNÍK⁽¹⁾. Je tam i odkaz na Youtube⁽²⁾ se záznamem konference o synodalitě, která proběhla na Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy v úterý 12. 10. 2021. Doporučujeme např. vystoupení P. Josefa Prokeše od stopáže 14.59 min. Hovoří o společné cestě dál podle obrazu Exodu.

(jš)

Farářovy úvahy o církvi, choti Beránkové

S blížící se stavbou se blíží i moment intenzivní prezentace a propagace farnosti a jejích záměrů. To mě vede k hlubšímu promýšlení toho, co je a co není Kristovo a jak se má lišit sebezprezentace Kristova společenství od jiných organizací. Velmi mě proto oslovil text Prokopa Jirsy „Žehnejte těm, kdo vás pronásledují, žehnejte a neproklínejte“, který jsem nechal otisknout v zářijovém Věstníku. Seznámil jsem členy pastorační rady s výsledky svých úvah. Reagovali na ně veskrze pozitivně. Z více-
ra důvodů je tady teď neotiskuji, ale jistě přijde vhodný čas. Co ale radní

zarazilo, byla má závěrečná úvaha nad současnou podobou schůzování na různých úrovních církve, nás nevyjímáje. V čem se lišíme od firemních porad? Kolik prostoru věnujeme společné modlitbě a bytí spolu, ale ne ve smyslu firemních teambuildingů? Jak má vypadat spolupráce faráře a jeho spolupracovníků z řad farníků? Tváří tvář právě zahájené celocírkevní synodě o synodalitě se pro mne stávají tyto otázky ještě naléhavějšími. Předkládám je i vám – k zamyšlení a k modlitbě.

P. Jiří Korda

Setkávání nad katechismem katolické církve

Zveme všechny zájemce na nový program v naší farnosti s otcem Kryštofem.

Katechismus předkládá uspořádaný a souhrnný výklad toho podstatného z učení katolické církve. Zveme jednou za dva týdny ve čtvrtek od 19.00 do sálu sv. Václava (tento program se střídá

s biblickými setkáními). Setkávání nad katechismem povede otec Kryštof Ski-
biński. S sebou si můžete vzít svůj katechismus. **(red.)**

Pout' k mariánskému sloupu

Milí farníci, v loňském roce jsme místo adventní duchovní obnovy, která se nemohla konat z důvodu uzávěry země, putovali k mariánskému sloupu na Staroměstském náměstí. Vzhledem k současné situaci jsem ani letos nesháněl nikoho, kdo by mohl vést duchovní obnovu, kterou míváme některou adventní sobotu ráno a dopoledne. Pojdme ale i letos na pout' k mariánskému sloupu! Jsme přeci farností se sloupem zvláštním způsobem spjatou.

svatou s rorátními zpěvy. Po ní a po snídani vyrazíme. Kdo může, půjde s námi pěšky ke kapliče svatého Bartoloměje v Modřanech u Černého koně a tam nasedneme na tramvaj. Kdo nemůže, pojedje rovnou MHD.

U Mariánskému sloupu se pak společně pomodlíme svatý růženec, litanie a zazpíváme. Po tomto programu pak můžete využít čas k dopolední procházce starou Prahou, nebo se někde zastavit, pokud to vládní nařízení

Začneme **v sobotu 4. prosince** v 7 hodin ráno u nás na Lhotce mší

umožní, na kávu nebo oběd. Na viděnou!
P. Jiří Korda

Adventní Tammím 2021

Bohoslovci českých diecézí i letos chystají duchovní víkend pro mladé muže ve věku mezi 15–30 lety v pražském semináři.

Termín je stanovený na 26.–28. 11. Tématem budou „Muži ve stínu Boha“.

Přiblížíme si odkazy biblických / svatých mužů, kteří byli zastíněni někým výraznějším. Bude příležitost také ke ztišení, modlitbě i k rozhovorům se seminaristy a s kněžími. Nebude chy-

bět přátelská atmosféra. Srdečně zveme k opuštění ruchu každodenních starostí a k ponoření se do hledání vlastního vztahu s živým Bohem. Dotazy zodpovíme na tammim@signaly.cz.

Jeroným Pelikovský,
bohoslovec

Jak vnikl lhotecký archiv a proč dlouhá léta nebyl

Jedná se spíš o kroniku farnosti z let 1937 až 2021. Kostel Panny Marie Královny Míru byl postaven v roce 1937. První farář P. Jan Janků začal psát ručně „Kroniku farnosti“ až do roku 1948. Doplnil ji zajímavými fotografiemi a dokumenty. Za války měl ale nelehkou situaci, čelil výhrůžkám od gestapa a také jeho spolubratři salvatoriáni byli pronásledováni.

Po nástupu komunismu se na Lhotce střídali kněží a také měli nelehkou situaci.

V roce 1967 kardinál František Tomášek povolal na Lhotku aktivního kněze Vladimíra Rudolfa, který 32 let výrazně ovlivňoval dění naší farnosti mnoha aktivitami k nelibosti komunistů. Aktivní kněze často kontrolovali tzv. církevní tajemnící a kněžím hrozilo „odebrání státního souhlasu ke kněžské službě.“ Z tohoto důvodu P. Rudolf žádnou kroniku ani vést nemohl. Dokumenty o stavbě kostela, nejstarší fotografie byly porůznu schovány v krabicích na faře, na půdě apod.

V roce 2007 se slavilo 70. výročí posvěcení kostela. Při té příležitosti P. Bedřich Vymětalík shromáždil vše, co „se našlo“, a předal mi to. Pokusila jsem se s pomocí pamětníků a s odvahou „složit“ mozaiku historie kostela a farnosti. Omlouvám se za případné chyby a nedostatky, ráda je opravím.

Vystavený lhotecký farní archiv

Sama jsem lhoteckou farnicí od narození v roce 1956. Takže Lhotka je mou „srdeční záležitostí“ a mám také svůj osobní archiv. S Ing. Evženem Šárkou jsme tehdy sestavili brožurku o historii a současnosti kostela. Díky patří všem, kteří nám pomáhali. První malou brožurku o našem kostele s názvem „Lhotka svým dobrodincům“ vydal P. Jan Janků už v roce 1940.

Od roku 2007 tedy stále doplňuji kroniku farnosti. Tvoří ji už 17 šanonů – korespondence Spolku pro stavbu kostela, stavba kostela, některé až kuriózní plány na podobu kostela, dění ve farnosti, foto a 12 šanonů o historii mariánského sloupu, která s naším kostelem úzce souvisí. V roce 2020 po 102 letech byl sloup díky

velkému úsilí lidí a díky modlitbám znovu obnoven a píše se jeho nová historie. Viz www.marianskysloup.cz. Dva šanony jsou o křížové cestě ak. sochaře Karla Stádníka doplněné fotografiemi, souborem pohlednic, brožurami a knížečkami o této tematicky zajímavě pojaté křížové cestě. Dva šanony jsou věnovány P. Vladimíru Rudolfovi a jeho činnosti, včetně asi 30 homilií, které jsem na jeho přání tehdy přepsala na psacím stroji. Některé jsou z jeho rozhlasových přenosů mší svatých (1990–1998), některé pocházejí z amatérských nahrávek v kostele za

komunismu. P. Rudolf také pracoval v redakci Katolických novin (1967–1970), kde psal rubriku „Mladým“ nebo „Dialogy mladých). Zachovaly se i originály článků z novin. V době normalizace musel redakci opustit. V roce 1995 založil náš farní Věstník. Od roku 2005 je na webu farnosti. (Roky 1995–2004 jsem naskenovala a mohly by být také umístěny na web.) Věstníky v tištěné podobě se archivují průběžně. V současnosti se chystá přístavba „Centra Lhotka“, po více než 80 letech je třeba rozšířit prostory kostela a místo pro aktivity farnosti a setkávání pro všechny lidi dobré vůle. Doufáme, že s pomocí Boží, P. Marie a dobrodinců se toto úsilí také podaří. Díky Bohu, farnost je stále živá a aktivní. Máme skvělé duchovní otce.

Snažím se uchovat historii i současnost naší farnosti pro generace příští (snad je to bude ještě zajímat), tak jak to umím a jak je to v mých možnostech. Jsem knihovnice, ale ze „staré doby“, maturovala jsem v roce 1975 a počítače tehdy byly „hudbou budoucnosti“. Hodně informací se získá v knihovnách, z dobového tisku, v antikvariátech apod. Někdy je to mravenčí práce. Ale i počítače mě v mém povolání „dohonily“. Šanony s historií je možné si prohlížet o Noci kostelů. Víťám každou novou doplňující informaci o historii farnosti od návštěvníků i od farníků, fotografie a vzpomínky pamětníků. Pokud má někdo zájem, napište prosím svou vzpomínku na Lhotku a farnost. Nebo třeba poskytněte zajímavou fotografii, naskenujte ji apod. Osobní vzpomínky jsou vždy důležité pro historii národa. Zajímavé by mohly být také příspěvky od dnešních mladých lidí, kteří „chodí“ do kostela na

Lhotku. V 60. letech minulého století se lidé stěhovali na sídliště Novodvorská a také se z některých stali lhotečtí farníci. Jistě by to bylo zajímavé a obohatilo by to kroniku.

O historii kostela se také zajímají jednotlivci i instituce ke studijním účelům, např. Ústav pro studium totalitních režimů, viz informace o článku PhDr. M. Sklenáře ve Věstníku 9/2021. Novokněz Jiří Barbořák psal svou magisterskou práci o salvatoriánech v Čechách a také čerpal z našeho archivu. Jeden výtisk magisterské práce nám daroval. Je psaná v polštině, studoval na Jagellonské univerzitě... Také historik PhDr. Vojtěch Pokorný čerpal v archivu informace pro knihu *Duchovní střed Evropy – o mariánském sloupu*, vydanou v roce 2020. Zájmem projevil i otec kardinál Miroslav Vlk, když byl hostem na lhotecké „Noci kostelů“.

„Historie“ našeho kostela stále pokračuje. Vše se v světě mění, ale Bůh a Panna Maria jsou stále naší jistotou. Pořád platí, že bez znalosti minulosti nepochopíme přítomnost. Víťám další informace a příspěvky. Můžete mě kontaktovat mailem erb50@seznam.cz nebo zanechat vzkazy u duchovních otců v sakristii. S díky a vděčností

Eva Kocmanová

Co najdeme v archivu farnosti

Knihy a publikace, některé získané darem, CD, DVD. Ke křížové cestě patří asi 15minutový film od lhoteckého dlouholetého farníka E. Knittla, který se ve složitých podmínkách komunismu skvěle věnoval amatérskému filmování, a tak vytvořil v 80. letech první unikátní film o naší křížové cestě. S vděčností na něho vzpomínám, protože mně nafilmoval i mou svatbu na Lhotce.

DVD – lhotecká farnost – obrázky z opravy kostela 2006–2009. Dokonce i videokazety o Lhotce.

CD z různých prvních svatých přijímání dětí, chaloupková fota, dětský karneval.

Zachoval se také zajímavý notový lhotecký archiv z doby, kdy na Lhotce působil hudební skladatel a varhaník Vojtěch Říhovský (1871–1950), upravil naši oblíbenou píseň Královno míru. Je také autorem písně „Ó, Srdce Páně, archo naší spásy“ a různých mší. Byl také varhaníkem v kostele sv. Ludmily v Praze.

Kniha: „Pražský katolický sjezd 27.-30. VI. AD MCMXXXV. Je velmi zajímavá, plná fotografií. Můj otec jako osmiletý se zúčastnil mše sv. na Václavském náměstí. Oltář s anděly byl pak věnován do nově postaveného lhoteckého kostela.

Za zmínku stojí kniha z roku 1922: Ve jménu demokracie... (popisuje osudy dalších mariánských sloupů v naší vlasti). Autorem je Antonín Šorm. Je to dar lhoteckých farníků Toepferových.

Zajímavá je i kniha: Památník na zesnulého Karla kardinála Kašpara, který zemřel za 2. světové války v roce 1941. Zajímal se o stavbu našeho kostela a 7. 11. 1937 ho posvětil.

Pan ing. Vladimír Turek, varhaník, napsal závěrečnou studijní práci Národního památkového ústavu – Historie kostela Panny Marie Královny míru v Praze 4 Lhotce v proměnách času. 2019.

Darem jsme dostali knihu Františka Reichela: Vše má svůj čas. 12 kostelů postavených jako odpověď na stržený mariánský sloup, 2020. **(ek)**

Sinčchondži

Možná jste se již setkali s jihokorejskou sektou Sinčchondži. Tato sekta v minulých letech cílila především na mladé křesťanky v pražských ulicích. V posledních měsících se přesunula do online prostředí. Záminkou ke kontaktu bývá prosba o vyplnění dotazníku s křesťanskou tematikou nebo pozvání do online společenství, jako je InSpirit_cz nebo údajné ekumenické společenství LEM-ON. Skrývá se také za účty věnujícími se křesťanským párům (muzizenam_zenymuzum), biblickým veršům nebo obecně čtením Bible (rande_s_bohem). Po čase z těchto účtů přichází nabídka na online biblické lekce. Po nějaké době začne lektor či lektorka kurzu rafinovaně předávat

učení Sinčchondži o „otevřeném slovu“ Nového zákona a Zjevení. Zakladatelem sekty je Lee Man-Hee (nar. 1931) nazývaný též „Novým Janem“ podle knihy Zjevení sv. Jana.

Mladí křesťané zde studují Bibli ve velmi přátelském prostředí. Studenti jsou hlídáni falešnými studenty a „evangelistkami“, asistentkami lektorů.

Svoji pravou konfesní příslušnost se misionáři snaží tajit. Nabízejí studium Bible v podobě různých kurzů či seminářů.

Členové sekty tvrdí, že „církev“ má oprávnění lhát při získávání nových členů, aby je nepřipravili o šanci poznat pravé boží slovo. **(red.)**

Pout' na Tetín

Letos jsme na Tetíně oslavili 1100 let od úmrtí české národní patronky sv. Ludmily. Byla zavražděna právě na Tetíně 15. září 921. Oslavy probíhaly 17.–19. září a zahrnovaly řadu kulturních a náboženských akcí. Hlavní národní poutní mše svatá se konala 18. září na louce na okraji obce a celeburoval ji papežský legát vídeňský kardinál Christoph Schönborn.

Mše svatá se zúčastnilo několik tisíc věřících.

Kardinál Schönborn se narodil v lednu 1945 na zámku Skalka u Lovosic (tehdejší Sudety) a v září 1945 byl v rámci odsunu Němců vysídlen z Československa. Nyní žije ve Vídni. Dozvěděli jsme se z projevu pana starosty obce Tetína výsledek jeho pátrání, že kardinál Schönborn je dokonce přímým potomkem svaté Ludmily.

Při mši svaté byl vystaven ostatek sv. Ludmily (lebka pod skleněnou ochranou). Ostatek střežila po celou dobu mše svaté skautská vlčata.

Po bohoslužbě byl ostatek převezen do tetínského kostela sv. Ludmily, kde byl vystaven k uctění věřícími a střežen vojáky hradní stráže.

Součástí bohoslužby bylo posvěcení dřevěného dubového sedm metrů vysokého kříže podobného jako např. na nedalekém kopci nad Svatým Janem pod Skalou. Kříž zůstane na místě jako trvalá památka tohoto výročí. Nápis na kříži Svatá Ludmila CMXXI–MMXXI (921–2021).

Při mši svaté ministrovali také naši lhotečtí bohoslovci a mezi účastníky byli lhotečtí farníci.

V obci nechyběly ani stánky s občerstvením a pouťové atrakce. **Jan Šilhavý**

O vnitřní svobodě

Vzpomínáte na večerníčky o loupežníku Rumcajsovi? V jednom z nich stojí kníže pán v Jičíně na věži, drží červené zelí a jelen šestatřicetkrát k němu sám běží z Řáholce. Jelen ví, že skončí jako exponát v zámeckém parku, s Rumcajsem se smutně loučí, ale červenému zelí prý nemůže odolat. Jako kluk jsem to nemohl pochopit, ale dnes už vím, že dokážu jednat docela podobně. Teď v listopadu jistě zase uslyšíme spoustu řečí o svobodě. Pravděpodobně se bude mluvit o cestování, svobodě projevu, tisku, shromažďování a očkování, ale o otroctví hříchu, o závislostech a o červeném zelí asi sotva.

Líbil se mi zářijový úvodník sestry Bernardy a dovolím si na něj navázat. Také myslím, že svoboda předpokládá vlastní a osobní rozhodování; dokonce jsem názoru, že tímto lze vnitřní svobodu definovat. Ale co znamená vlastní a osobní rozhodování, když nejsme absolutně nezávislí?

Bůh nás stvořil ke svému obrazu a dal nám rozum a svobodnou vůli. Postavil nás do tohoto světa, kde se musíme stále rozhodovat. Rozhodujeme jednak o věcech mimo morálku (např. co koupit na večeři), jednak o záležitostech morálních. Většinou nejde o velké věci (jako někoho zabít nebo něco ukrást), častější je rozhodování o otázkách typu: „Neměl bych...?“ Může jít např. o odchod z práce domů, vypnutí televize, překonání lenosti nebo sobectví a všechny ty situace, kdy hřešíme tím, že „nekonáme to, co máme konat“. Rozhodujeme se v silovém poli napětí mezi Dobrem a Zlem. Bůh a ďábel bojují o naši duši, ale rozdílnými způsoby.

Bůh nás přitahuje svou láskou, ve svědomí nám říká, co je správné, ale respektuje nás, jenom jemně zve. Když se rozhodneme a jednáme ve shodě s vůlí svého Stvořitele, realizujeme svoje lidství; i v případech, kdy jsme o rozhodnutí museli bojovat, se dostaví

radost a pokoj v srdci. To je ovoce svobody.

Naproti tomu ďábel nám lže, útočí na naše slabé stránky, snaží se otupit rozum, přehlušit svědomí a vzbudit vášně (tedy „tělo“), a to s mnohem větší razancí – jen vzpomeňte na hněv a různé afekty. Pokud se nerozhodneme podle rozumu a svědomí, ale podle toho, co nám pokušitel namluvil, tak jsme buď nebojovali, nebo jsme onen vnitřní boj o správné rozhodnutí prohráli. Nejednáme potom tak, jak bychom (coby stvoření k Božímu obrazu) měli, a v srdci zakoušíme leda smutek, výčitky a pocit prohry. Možnost svobodně se rozhodnout pro otroctví hříchu je velice tragický paradox.

Proto myslím, že vlastní a osobní rozhodování je takové, kdy se rozhoduje já sám a podle svého svědomí (tedy pro dobro a jak poznávám Boží vůli).

Samozřejmě tato svoboda vyžaduje bdělé svědomí a snahu podle Boží vůle žít. Myslím, že zpočátku je nutné se stále ptát: „Pane, co mám dělat?“ Pokud se modlíme, tak časem část rozhodnutí zvládne svědomí „běžící na pozadí“. Dále musíme usilovat o pokoru, o lásku a pravdu. Vnitřní svoboda se tak stává životem v Boží přítomnos-

ti. Svoboda od majetku a dalších věcí je už jen důsledek.

Jsme tím svobodnější, čím kvalitněji se rozhodujeme ve vážných věcech, týkajících se našeho života. Heroickou svobodu prokázali ti, kdo za své přátele položili svůj život. My svou svobodu nejvíce vykonáváme při zralém přijetí dlouhodobých nebo celoživotních závazků (služba druhým, manželství, du-

chovní stav). Učíme se jí však každý den.

Poznámka na závěr: nejsme dokonalí a v jednotlivých epizodách boje o svou svobodu mnohokrát prohráme. Důležité však je i vyhrávat a nepřipustit „šňůru porážek“ – ono „područí hříchu“, které by podvázalo naši odvalu. A bojujeme s Pánem, pod jeho praporem, jeho zbraněmi a v jeho vojsku!

Jiří Vavřík

Svatomartinské akce ve Studánce

Církevní mateřská škola Studánka a Spolek rodičů Studánka zvou děti, rodiče, prarodiče, tetičky i strýčky na tradiční Svatomartinský průvod. Společné setkání se bude konat **v pátek 12. listopadu 2021** v 15.30 hodin. Čeká nás divadlo o myslivci Martinovi, tvořivá dílnička a průvod okolím školky. Lampionky s sebou! Kde?

Přeci ve školce! Ke Kamýku 686, Praha 12.

Svatomartinský průvod uspořádáme v souladu s aktuálně platnými protiepidemickými opatřeními. Pro podrobnosti sledujte prosím naše stránky www.cms-studanka.cz.

Akce je podpořena MČ Praha 12 a v rámci projektu z fondů EU OP Praha – pól růstu ČR.

Za školku a Spolek
Ludmila Čechurová

Hájek v proměnách času

Během říjnových a listopadových nedělí můžete se svými skupinami nebo s rodinou navštívit poutní místo Hájek u Prahy, který bude otevřen od 13.00 do 17.00. Najdete tu výstavu Hájek v proměnách času, která se skládá z pamětí různých lidí na františkánský klášter Hájek a návrh možné revitaliza-

ce celého areálu, který vyhotovila Ing. Nikola Káčová. Vzpomínat budou poutníci, bratři františkáni, studenti nebo internovaní kněží, kteří byli v Hájku vězněni. Připravena bude také stezka sv. Františka pro děti a využít můžete i katechezi z cyklu Společně za kostely na webu apha.cz⁽¹⁾. **(red.)**

(1) <https://katechete.apha.cz/materialy/cykly-pomucek/spolecne-za-kostely>

Farní ples v lednu 2022?

Milí farníci, přicházíme s krátkou informací ohledně farního plesu, který by se měl uskutečnit v sobotu 22. ledna 2022. S jeho konáním v tomto okamžiku počítáme, od minulého roku máme rezervovaný sál, naše oblíbená kapela Fénix má náš ples též ve svém kalendáři, situace však zdaleka není jako před epidemií, takže v tomto okamžiku jeho konání ještě nemůžeme na 100 % zaručit.

Další ostré přípravy včetně prodeje lístků spustíme tedy tentokrát až po Novém roce, kdy bude jasné, že se epidemická situace nehorší, resp. že

nebudou vyhlášena nová omezení akcí tohoto typu. Snad se nám tedy poštěstí a příjemné masopustní zastavení s tancem a s přáteli z naší farní rodiny se bude moci uskutečnit. Pokud ano, tak se na vás se všemi našimi pomocníky moc těšíme a připomínáme, že tento ples bude již dvaadvacátý a jeho jednotlivým prvkem bude opět barva, tentokrát **žlutá**.

Za organizátory

Petr a Lenka Pollákoví

775 314 605, 775 314 612

pollak@fel.cvut.cz

lenka.pollakova@gmail.com

Zastavení nad manželským slibem

Srdečně zveme manželské páry
27. listopadu
2021 od 15.00
do 18.00 hodin
do Pastoračního
střediska, Kolej-
ní 4, Praha 6 –
Dejvice (sv. Voj-
těch). Zastavení
je přípravou na
obnovu manžel-
ského slibu ve svátek Svaté rodiny
26. 12. 2021. Duchovní obnovou bude

provázet P. Ondřej Pávek. Na programu jsou dvě přednášky, možnost ztišení, svátost smíření, žehnání přinesených adventních věnců a první nedělní nešpory jako vstup do adventu. Přihlašování

elektronicky na webu apha.cz⁽¹⁾.

(red.)

(1) <https://pastorace.apha.cz/pro-rodinu/duchovni-obnovy/zastaveni-nad-manzelskym-slibem/aktualni-nabidka>

VÝZVA REDAKCE VĚSTNÍKU FARNÍKŮM

Děkujeme přispěvatelům a těšíme se, že se zapojí i další. Příspěvky o rozsahu maximálně 2 500 znaků vč. mezer posílejte na adresy uvedené v tiráži nebo předávejte osobně v sakristii. Pokud je máte, oživte také fotografiemi z události. **(red.)**

Dohoda na poslední chvíli

O panu Josefovi jsem slýchala, ale nikdy jsme se nepotkali. Starý mládenec, v místní komunitě velice činný. Před nějakou dobou mě požádal, jestli by s naší Charitou nemohl uzavřít dohodu o vypravení pohřbu. Je to služba, kterou osamělým seniorům poskytujeme. Deponují u nás peníze nebo nechají odkaz v závěti. My potom zařídíme pohřeb a uložení ostatků.

Pan Josef mi sdělil, že pošle návrh dohody poštou. Jde na plánované vyšetření do nemocnice. Až se vrátí, domluvíme další. Slíbila jsem, že se o jeho tělo postaráme, až nastane ten čas. Následující den přišly na náš účet peníze. Asi po týdnu jsem našla ve schránce dopis. Nebyla v něm dohoda o vypravení pohřbu, ale závěť, která z naší Charity udělala univerzálního dědice.

Asi za tři týdny mi telefonoval pan Petr, blízký přítel pana Josefa. Slyšel prý, že jeho kamarád zemřel. Nikdo nás neinformoval a pan Josef nikomu neřekl, že máme na starosti pohřeb. Telefonovala jsem do nemocnice, ale nic mi neřekli. Nebyla jsem příbuzná a pán mě nevedl jako kontaktní osobu. Nevěděla jsem ani, na kterém oddělení ležel. Naštěstí mám mezi zaměstnanci nemocnice známé, takže se mi podařilo vypátrat, že pan Josef dostal covid a přeložili ho na covidové oddělení do Bohnic. Tam jsem zpočátku nepořídila o moc lépe než v Thomayerce. Nakonec se mi podařilo sestřičku přesvědčit, že pokud je pacient po smrti, GDPR už neplatí. Dozvěděla jsem se konečně, že pan Josef skutečně zemřel. Na oddělení mi

nebyli schopni říct, která pohřební služba tělo odvezla.

Tři dny jsem hledala zesnulého po Praze. Našla jsem ho na poslední chvíli. Už měl objednaný sociální pohřeb. Informovala jsem pohřební službu, že pohřeb bude v kostele. S panem farářem jsme už všechno domluvili. Přátelé pana Josefa se sešli na zádušní mši, aby se s ním rozloučili.

Mé starosti tím neskončily. Nikdo to-

tiž nevěděl, kde je hrob, do kterého bychom ostatky uložili. Pan Josef mi k tomu řekl jedinou informací, že se tam jde do strašného krpálu. Nakonec jsme nechali tělo zpopelnit

a já se na pohřební službě musela pohádat, aby mi vydali urnu. Nejsem totiž příbuzná. Urna skončila u nás v kanceláři na skříni a mě čekala další detektivní práce. Nakonec jsem hrob našla. Opravdu je na strašném kopci. Další potíž byla s vydáním souhlasu k uložení urny. O to musí požádat vlastník hrobu, jenže ten byl mrtvý. I s tím jsem si nakonec poradila. Na hřbitově není hrobník, tak jsme si museli vzít lopatu. Při malém obřadu jsme ostatky uložili do hrobu. Pan Josef konečně odpočívá v pokoji.

Eva Černá

PLÁNUJEME

- 28. 11. – adventní farní odpoledne;
- 4., 11 a 18. 12. – rorátní mše svatá;
- 4. 12. – pouť k mariánskému sloupu na Staroměstské náměstí;
- 5. 12. – mše svatá upravená pro děti; sv. Mikuláš přijde do kostela;
- 6. 12.–22. 12. – programy pro školy;
- 22. 1. 2022 – 22. farní ples, tentokrát v barvě žluté.

Chvála trapných okamžiků

Pasivní očišťování duše. Všechny ty okamžiky, kdy jsem pro smích nebo k pláči, kdy přicházím – aniž bych zhřešil – o dobrou pověst, jsou materiálem, jímž Pán buduje mou svatost. Tedy pokud se nevzteknu, nevzepřu, ale vidím v těch událostech tajemný jazyk milosti, která mě chce očistit i na oněch místech duše, kam vlastníma rukama nedosáhnu.

„Kdo se povyšuje, bude ponížen,“ říká ostatně Spasitel. Nikoliv „kdo se povyšuje, ať se poníží,“ protože samotným snažením se pýcha nepřemůže. Tuhle špínu si z duše nevydrhnu. To sám Pán ke mně přiloží kartáč pokoření. Mým úkolem je především přestat se vzpírat.

Štěpán Smolen: Pomínuté chvály. Brno: Cesta, 2021.

Vydává: Římskokatolická farnost u kostela Panny Marie Královny míru, Ve Lhotce 330/36, 142 00 Praha 4 – Lhotka, web: <https://lhoteckafarnost.cz>.

Kontakty: lhotecka.farnost@seznam.cz;

farář P. Jiří Korda, e-mail: jmkorda@seznam.cz, telefon: 725 797 561.

Centrum Lhotka: <https://centrumlhotka.cz>; fundraiser Jakub Hradec, e-mail: fundraiser@centrumlhotka.cz, telefon: 604 234 969.

Bankovní spojení pro finanční dary:

1. běžný provoz farnosti č. účtu 74 32 63 29 / 0800; Specifický symbol 500

2. rozšíření kostela a výstavba Centra Lhotka č. účtu 53 23 72 03 39 / 0800; Specifický symbol 100 – při platbě ze zahraničí kód IBAN: CZ08 0800 0000 0053 2372 0339 a kód BIC: GIBACZPX

Redakce Věstníku: Jana Šilhavá, sr. Bernarda Lacinová, P. Jiří Korda.

Sazba: Jan Šilhavý. **Tisk:** Jan Macek, Jablonec n. Nisou, www.tiskem.cz.

Příspěvky do Věstníku posílejte na farnivestnik@gmail.com nebo je můžete nechat v sakristii. Redakce si vyhrazuje právo texty krátit a jazykově upravovat. Určeno pro vnitřní potřebu farnosti. Číslo vychází 29. 10. 2021.

Uzávěrka příštího čísla je **5. listopadu 2021**. Náklady na jeden výtisk cca 10 Kč.